

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 10ης Φεβρουαρίου 2009*

Στην υπόθεση C-301/06,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 6 Ιουλίου 2006,

Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον D. O'Hagan, επικουρούμενο από τους E. Fitzsimons, D. Barniville και A. Collins, SC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

τη **Δημοκρατία της Σλοβακίας**, εκπροσωπούμενη από τον J. Čorba,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου, αρχικώς, από τον H. Duintjer Tebbens, τη M. Dean και τον A. Auersperger Matić και, στη συνέχεια, από τους δύο τελευταίους και τον K. Bradley, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους J.-C. Piris και J. Schutte καθώς και από τη Σ. Κυριακοπούλου,

καθών

υποστηριζόμενων από

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τους M. A. Sampol Pucurull και J. Rodríguez Cárcano, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις C. ten Dam και C. Wissels,

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους C. Docksey και R. Troosters καθώς και από την C. O'Reilly, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τον **Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων**, εκπροσωπούμενο από τον H. Hijmans,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και K. Lenaerts, προέδρους τμήματος, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, J. Klučka, A. Arabadjiev, C. Toader και J.-J. Kasel, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot
γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Ιουλίου 2008,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ιρλανδία ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54), για τον λόγο ότι δεν εκδόθηκε δυνάμει της προσήκουσας νομικής βάσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 95/46/ΕΚ

- 2 Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31), θεσπίζει κανόνες σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με σκοπό την προστασία των δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων συναφώς, εξασφαλίζοντας παράλληλα την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

3 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46 προβλέπει:

«Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

- η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι δραστηριότητες που προβλέπονται στις διατάξεις των τίτλων V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, στην επεξεργασία δεδομένων που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους (συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής ευημερίας του, εφόσον η επεξεργασία αυτή συνδέεται με θέματα ασφάλειας του κράτους) και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου,

- η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων.»

Η οδηγία 2002/58/EK

4 Η οδηγία 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 201, σ. 37), εκδόθηκε για να συμπληρώσει την οδηγία 95/46 με διατάξεις ειδικές για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

5 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58:

«Τα δεδομένα κίνησης που αφορούν συνδρομητές και χρήστες, τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται από τον πάροχο δημόσιου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, πρέπει να απαλείφονται ή να καθίστανται ανώνυμα όταν δεν είναι πλέον απαραίτητα για τον σκοπό της μετάδοσης μιας επικοινωνίας, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2, 3 και 5 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 15, παράγραφος 1.»

6 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας προβλέπει:

«Τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα για να περιορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 6, στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 έως 4, και στο άρθρο 9 της παρούσας οδηγίας, εφόσον ο περιορισμός αυτός αποτελεί αναγκαίο, κατάλληλο και ανάλογο μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για τη διαφύλαξη της εθνικής ασφάλειας (δηλαδή της ασφάλειας του κράτους), της εθνικής άμυνας, της δημόσιας ασφάλειας, και για την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων ή της άνευ αδείας χρησιμοποίησης του συστήματος ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται, μεταξύ άλλων, να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα που θα προβλέπουν τη φύλαξη δεδομένων για ορισμένο χρονικό διάστημα για τους λόγους που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο. Όλα τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο είναι σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

Η οδηγία 2006/24

- 7 Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις πέντε έως ένδεκα της οδηγίας 2006/24:
- «(5) Ορισμένα κράτη μέλη θέσπισαν νομοθεσία για τη διατήρηση δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών για την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη των ποινικών αδικημάτων. Οι εθνικές αυτές διατάξεις διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό.
- (6) Οι νομικές και τεχνικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων σχετικά με τη διατήρηση δεδομένων για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων δημιουργούν εμπόδια στην εσωτερική αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών διότι οι πάροχοι υπηρεσιών έχουν να αντιμετωπίσουν διαφορετικές απαιτήσεις σχετικά με τα είδη δεδομένων κίνησης και θέσης που πρέπει να διατηρούνται καθώς και τους όρους και τα χρονικά διαστήματα διατήρησης.
- (7) Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, τονίζουν ότι, λόγω της σημαντικής αύξησης των δυνατοτήτων των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τα δεδομένα που αφορούν την χρήση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι ιδιαίτερα σημαντικά και επομένως αποτελούν ένα πολύτιμο εργαλείο για την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη εγκλημάτων και ποινικών αδικημάτων, και ιδίως του οργανωμένου εγκλήματος.
- (8) Με τη δήλωση για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 25 Μαρτίου 2004, κλήθηκε το Συμβούλιο να

εξετάσει μέτρα σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για τη διατήρηση των δεδομένων κίνησης των επικοινωνιών από τους παρόχους υπηρεσιών.

- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), κάθε άνθρωπος απολαμβάνει το δικαίωμα του σεβασμού της προσωπικής του ζωής και της αλληλογραφίας του. Ανάμειξη δημόσιας αρχής στην άσκηση του δικαιώματος αυτού επιτρέπεται μόνον εφόσον πραγματοποιείται σύμφωνα με τον νόμο και εφόσον καταστεί αναγκαίο στο πλαίσιο της δημοκρατικής κοινωνίας, μεταξύ άλλων προς το συμφέρον της εθνικής ή της δημόσιας ασφάλειας, για την πρόληψη της διασάλευσης της τάξης ή εγκληματικών πράξεων, ή για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων. Επειδή η διατήρηση δεδομένων έχει αποδειχθεί ότι αποτελεί τέτοιο αναγκαίο και αποτελεσματικό εργαλείο στα χέρια των υπηρεσιών επιβολής του νόμου, σε πολλά κράτη μέλη, ιδίως σε σοβαρές υποθέσεις όπως το οργανωμένο έγκλημα και η τρομοκρατία, θα πρέπει να διασφαλισθεί ότι τα διατηρούμενα δεδομένα παραμένουν στη διάθεση των αρχών επιβολής του νόμου για ορισμένο χρονικό διάστημα, υπό τους όρους που προβλέπει η παρούσα οδηγία. Η θέσπιση πράξης για τη διατήρηση δεδομένων που τηρεί τις απαιτήσεις του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ αποτελεί επομένως αναγκαίο μέτρο.
- (10) Στις 13 Ιουλίου 2005, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε, με τη δήλωση που καταδίκασε τις τρομοκρατικές επιθέσεις στο Λονδίνο, την ανάγκη όσο το δυνατόν συντομότερης θέσπισης κοινών μέτρων για τη διατήρηση δεδομένων των τηλεπικοινωνιών.
- (11) Λόγω της σημασίας των δεδομένων κίνησης και θέσης για τη διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη των ποινικών αδικημάτων, όπως αποδείχθηκε από την έρευνα και την πείρα στην πράξη διαφόρων κρατών μελών, πρέπει να διασφαλιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο ότι τα δεδομένα τα οποία παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά την παροχή υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών

από παρόχους διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή από δημόσια δίκτυα επικοινωνιών διατηρούνται για ορισμένο χρονικό διάστημα υπό τους όρους της παρούσας οδηγίας.»

- 8 Η εικοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη της ίδιας οδηγίας ορίζει:

«Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η εναρμόνιση των υποχρεώσεων των παρόχων να διατηρούν ορισμένα δεδομένα και να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αυτά διατίθενται για τους σκοπούς της διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης σοβαρών ποινικών αδικημάτων όπως ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της οδηγίας να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο η Κοινότητα μπορεί να εγκρίνει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης [ΕΚ]. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.»

- 9 Η εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη της ίδιας οδηγίας έχει ως εξής:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία των κρατών μελών να θεσπίζουν νομοθετικά μέτρα όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης και χρήσης δεδομένων από τις εθνικές αρχές που αυτά ορίζουν. Θέματα πρόσβασης σε δεδομένα που διατηρούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας από τις εθνικές δημόσιες αρχές για τις δραστηριότητες τις οποίες προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 95/46/ΕΚ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου. Μπορούν, ωστόσο, να αποτελούν αντικείμενο του εθνικού δικαίου ή μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι εν λόγω νόμοι ή μέτρα σέβονται

πλήρως τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και όπως κατοχυρώνονται από την ΕΣΔΑ. [...]»

10 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/24 προβλέπει:

«Η παρούσα οδηγία αποβλέπει στην εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τις υποχρεώσεις των παρόχων διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών όσον αφορά την διατήρηση ορισμένων δεδομένων που παράγονται ή υφίστανται επεξεργασία από αυτούς, ώστε να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα καθίστανται διαθέσιμα για τους σκοπούς της διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης σοβαρών ποινικών αδικημάτων, όπως ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών.»

11 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«Κατά παρέκκλιση εκ των άρθρων 5, 6 και 9 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι τα δεδομένα τα οποία προσδιορίζονται με το άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας διατηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εφόσον παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία από παρόχους διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους κατά την παροχή των προσδιορισμένων υπηρεσιών επικοινωνιών.»

12 Το άρθρο 4 της ίδιας οδηγίας διευκρινίζει:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι τα δεδομένα που διατηρούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία παρέχονται μόνο στις αρμόδιες εθνικές αρχές, σε ειδικές περιπτώσεις και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Η διαδικασία και οι όροι πρόσβασης σε διατηρούμενα δεδομένα σύμφωνα με τις απαιτήσεις αναγκαιότητας και αναλογικότητας ορίζονται από τα κράτη μέλη στο εθνικό τους δίκαιο, με την επιφύλαξη των οικείων διατάξεων του ευρωπαϊκού δικαίου ή του δημοσίου διεθνούς δικαίου, και ιδίως της ΕΣΔΑ, όπως έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

13 Το άρθρο 5 της οδηγίας 2006/24 ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι βάσει της παρούσας οδηγίας οι ακόλουθες κατηγορίες δεδομένων διατηρούνται:

α) δεδομένα αναγκαία για την ανίχνευση και τον προσδιορισμό της πηγής της επικοινωνίας;

[...]

β) δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό του προορισμού της επικοινωνίας:

[...]

γ) δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας, ώρας και διάρκειας της επικοινωνίας:

[...]

δ) δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό του είδους της επικοινωνίας:

[...]

ε) δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό του εξοπλισμού επικοινωνίας των χρηστών, ή του φερομένου ως εξοπλισμού επικοινωνίας τους:

[...]

στ) δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό της θέσης του εξοπλισμού κινητής επικοινωνίας;

[...]

2. Η παρούσα οδηγία δεν επιτρέπει τη διατήρηση δεδομένων που αποκαλύπτουν το περιεχόμενο των επικοινωνιών.»

14 Το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κατηγορίες δεδομένων του άρθρου 5 διατηρούνται για χρονικό διάστημα όχι μικρότερο του εξαμήνου και όχι μεγαλύτερο της διετίας από την ημερομηνία της επικοινωνίας.»

15 Το άρθρο 7 της ίδιας οδηγίας προβλέπει:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 95/46/ΕΚ και της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι στα δεδομένα που διατηρούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία εφαρμόζονται τουλάχιστον οι εξής αρχές ασφαλείας από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό ή δημοσίου δικτύου επικοινωνιών:

[...]».

16 Σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2006/24:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα που ορίζει το άρθρο 5 διατηρούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία με τέτοιο τρόπο ώστε τα διατηρούμενα δεδομένα και κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με αυτά να μπορούν να διαβιβαστούν κατόπιν αιτήματος στις αρμόδιες αρχές χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.»

17 Το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας έχει ως εξής:

«Στο άρθρο 15 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, προστέθηκε η ακόλουθη παράγραφος:

“1α. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για δεδομένα των οποίων τη διατήρηση προβλέπει ρητά η οδηγία 2006/24 [...] όσον αφορά τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.”»

Ιστορικό της διαφοράς

- 18 Στις 28 Απριλίου 2004, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας υπέβαλαν στο Συμβούλιο πρωτοβουλία για απόφαση-πλαίσιο στηριζόμενη στα άρθρα 31, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΕ. Το σχέδιο της αποφάσεως-πλαισίου είχε ως αντικείμενο τη διατήρηση δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται σε σχέση με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που είναι προσιτές στο κοινό ή δεδομένων που διαβιβάζονται μέσω των δικτύων των δημόσιων επικοινωνιών, για τους σκοπούς της προλήψεως, της έρευνας, της εξιχνιάσεως και της διώξεως εγκλημάτων και παραβάσεων του ποινικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας (έγγραφο του Συμβουλίου 8958/04).
- 19 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τάχθηκε υπέρ της νομικής βάσης που χρησιμοποιήθηκε για το εν λόγω σχέδιο αποφάσεως-πλαισίου όσον αφορά ένα μέρος του. Ειδικότερα, υπενθύμισε ότι το άρθρο 47 ΕΕ δεν επιτρέπει πράξη βασιζόμενη στη Συνθήκη ΕΕ να επηρεάζει το κοινοτικό κεκτημένο, εν προκειμένω τις οδηγίες 95/46 και 2002/58. Θεωρώντας ότι ο καθορισμός των κατηγοριών δεδομένων που πρέπει να διατηρούνται και η διάρκεια της διατήρησης ενέπιπτε στην αρμοδιότητα του κοινοτικού νομοθέτη, η Επιτροπή επιφυλάχθηκε του δικαιώματός της να υποβάλει πρόταση οδηγίας.
- 20 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2005, η Επιτροπή διατύπωσε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, βασιζόμενη στο άρθρο 95 ΕΚ, για τη διατήρηση δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή δημόσιων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58 [COM(2005) 438 τελικό].

- 21 Κατά τις συνεδριάσεις της 1ης και 2ας Δεκεμβρίου 2005, το Συμβούλιο επέλεξε η οδηγία να εκδοθεί με τη νομική βάση της Συνθήκης ΕΚ αντί της εκδόσεως αποφάσεως-πλαisiού.
- 22 Στις 14 Δεκεμβρίου 2005, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε τη γνώμη του, σύμφωνα με τη διαδικασία συναποφάσεως του άρθρου 251 ΕΚ.
- 23 Το Συμβούλιο εξέδωσε με ειδική πλειοψηφία την οδηγία 2006/24 κατά τη συνεδρίασή του της 21ης Φεβρουαρίου 2006. Η Ιρλανδία και η Δημοκρατία της Σλοβακίας καταψήφισαν το κείμενο της οδηγίας.

Αιτήματα των διαδίκων

- 24 Η Ιρλανδία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2006/24 για τον λόγο ότι δεν εκδόθηκε δυνάμει της προσήκουσας νομικής βάσης και

- να καταδικάσει το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

25 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και

- να καταδικάσει την Ιρλανδία να φέρει το σύνολο των εξόδων της παρούσας διαδικασίας

- επικουρικώς, σε περίπτωση ακυρώσεως της οδηγίας 2006/24 από το Δικαστήριο, να αποφανθεί ότι τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης οδηγίας θα έχουν εφαρμογή μέχρι την έναρξη ισχύος νέας πράξεως.

26 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή της Ιρλανδίας και

- να καταδικάσει το κράτος μέλος αυτό στα δικαστικά έξοδα.

- 27 Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007, επετράπη στη Δημοκρατία της Σλοβακίας να παρέμβει υπέρ της Ιρλανδίας και στο Βασίλειο της Ισπανίας, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων να παρέμβουν υπέρ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Η Ιρλανδία προβάλλει ότι η επιλογή του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσης της οδηγίας 2006/24 ενέχει θεμελιώδη πλάνη. Ούτε το άρθρο αυτό ούτε καμία άλλη διάταξη της Συνθήκης ΕΚ μπορεί να χρησιμεύσει ως προσήκουσα νομική βάση της οδηγίας. Το κράτος μέλος αυτό ισχυρίζεται, κυρίως, ότι αποκλειστικός σκοπός ή, τουλάχιστον, κύριος ή πρωταρχικός σκοπός της εν λόγω οδηγίας είναι η διευκόλυνση της έρευνας, της εξιχνίασης και της δίωξης ποινικών αδικημάτων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας. Επομένως, η μόνη νομική βάση που μπορεί να θεμελιώσει νομίμως τα μέτρα που περιλαμβάνει η οδηγία 2006/24 είναι ο τίτλος IV της Συνθήκης ΕΕ, ειδικότερα δε τα άρθρα της 30, 31, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β'.
- 29 Κατά την Ιρλανδία, από την εξέταση ιδίως των αιτιολογικών σκέψεων επτά έως ένδεκα και είκοσι μία της οδηγίας 2006/24 και των θεμελιωδών διατάξεών της, ειδικότερα δε του άρθρου της 1, παράγραφος 1, αποδεικνύεται ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσης για την οδηγία είναι ακατάλληλη και αδικαιολόγητη. Η εν λόγω οδηγία προσανατολίζεται σαφώς προς την καταπολέμηση των ποινικών αδικημάτων.

- 30 Κατά το κράτος μέλος αυτό, έχει αποδειχθεί ότι τα μέτρα που βασίζονται στο άρθρο 95 ΕΚ πρέπει να έχουν ως «κέντρο βάρους» την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών για τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, C-317/04 και C-318/04, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-4721). Οι διατάξεις της οδηγίας 2006/24 αφορούν την καταπολέμηση των ποινικών αδικημάτων και δεν αποβλέπουν στη θεραπεία ενδεχόμενης δυσλειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
- 31 Εάν το Δικαστήριο κρίνει, αντίθετα προς τον κύριο ισχυρισμό της Ιρλανδίας, ότι η οδηγία 2006/24 έχει ως σκοπό ιδίως την πρόληψη των στρεβλώσεων ή των εμποδίων της εσωτερικής αγοράς, το κράτος μέλος αυτό υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι ο σκοπός αυτός πρέπει να θεωρηθεί ως καθαρά δευτερεύων σε σχέση με τον κύριο ή πρωταρχικό σκοπό, δηλαδή, την καταπολέμηση της εγκληματικότητας.
- 32 Η Ιρλανδία προσθέτει ότι η οδηγία 2002/58 θα μπορούσε να τροποποιηθεί με άλλη οδηγία, αλλά ο κοινοτικός νομοθέτης δεν έχει την εξουσία να χρησιμοποιήσει μια τροποποιητική οδηγία που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ για να ενσωματώσει στην οδηγία 2002/58 διατάξεις που υπερβαίνουν την αρμοδιότητα που απονέμεται στην Κοινότητα στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα. Οι υποχρεώσεις που έχουν ως σκοπό την εξασφάλιση ότι τα δεδομένα είναι διαθέσιμα για τους σκοπούς της έρευνας, της εξιχνίασεως και της δίωξεως ποινικών αδικημάτων εμπίπτουν σε καθ' ύλην πεδίο που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μόνον πράξεως που βασίζεται στον τίτλο VI της Συνθήκης ΕΕ. Η έκδοση μιας τέτοιας νομοθετικής πράξης δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας 2002/58 υπό την έννοια του άρθρου 47 ΕΕ. Εάν κατανοηθεί ορθώς το ρήμα «θίγω», που χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει μόνον τις κοινοτικές πράξεις και τις πράξεις της Ενώσεως που επικαλύπτονται στον βαθμό που πρόκειται για δευτερεύοντα και χωρίς σημασία θέματα.
- 33 Η Δημοκρατία της Σλοβακίας υποστηρίζει την άποψη της Ιρλανδίας. Φρονεί ότι το άρθρο 95 ΕΚ δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως νομική βάση της οδηγίας 2006/24, δεδομένου ότι ο κύριος στόχος της οδηγίας αυτής δεν είναι η εξάλειψη των εμποδίων και των στρεβλώσεων στην εσωτερική αγορά. Η οδηγία αυτή επιδιώκει την εναρμόνιση της διατήρησης των δεδομένων πέραν των εμπορικών σκοπών

προκειμένου να διευκολύνει τη δράση των κρατών μελών στον τομέα του ποινικού δικαίου και, για τον λόγο αυτό, δεν μπορεί να εκδοθεί στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας.

- 34 Κατά το κράτος μέλος αυτό, η διατήρηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον βαθμό που απαιτείται από την οδηγία 2006/24 οδηγεί σε σημαντική επέμβαση στο δικαίωμα των ατόμων για σεβασμό της ιδιωτικής τους ζωής, που προστατεύεται από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Είναι αμφίβολο αν μια τόσο σημαντική επέμβαση μπορεί να δικαιολογηθεί από οικονομικούς λόγους, εν προκειμένω από την καλύτερη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η έκδοση μιας πράξης εκφεύγουσας των ορίων της αρμοδιότητας της Κοινότητας, με κύριο και φανερό στόχο την καταπολέμηση του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, αποτελεί καταλληλότερη λύση που παρέχει επαρκέστερη δικαιολογία για την επέμβαση στο δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής.
- 35 Το Κοινοβούλιο προβάλλει ότι η Ιρλανδία προβαίνει σε μια επιλεκτική ανάγνωση των διατάξεων της οδηγίας 2006/24. Κατ' αυτό, η πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας διευκρινίζουν ότι κύριος ή πρωταρχικός σκοπός της οδηγίας αυτής είναι να αρθούν τα εμπόδια της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών και η εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη επιβεβαιώνει ότι η πρόσβαση και η χρήση των διατηρούμενων δεδομένων δεν εμπίπτουν στην κοινοτική αρμοδιότητα.
- 36 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στη Νέα Υόρκη (ΗΠΑ), της 11ης Μαρτίου 2004 στη Μαδρίτη (Ισπανία) και της 7ης Ιουλίου 2005 στο Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), ορισμένα κράτη μέλη θέσπισαν διαφορετικούς κανόνες σε θέματα διατήρησης δεδομένων. Κατά το όργανο αυτό, οι εν λόγω διαφορές ενδέχεται να αποτελούν εμπόδιο στην παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η διατήρηση των δεδομένων έχει σημαντικό κόστος για τους φορείς παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προσβάσιμων στο κοινό ή σε δημόσια δίκτυα επικοινωνιών (στο εξής: φορείς παροχής υπηρεσιών) και η ύπαρξη διαφορετικών προδιαγραφών στον τομέα αυτό μπορεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Προσθέτει ότι κύριος σκοπός της οδηγίας 2006/24 είναι να εναρμονίσει τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν τα

κράτη μέλη σε φορείς παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε θέματα διατήρησης δεδομένων. Επομένως, το άρθρο 95 ΕΚ αποτελεί την ορθή νομική βάση.

- 37 Το Κοινοβούλιο προβάλλει επίσης ότι η σημασία που προσδίδεται στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας δεν αντιβαίνει στο να έχει η εν λόγω οδηγία ως βάση της το άρθρο 95 ΕΚ. Μολονότι η καταπολέμηση της εγκληματικότητας έχει σαφώς επηρεάσει τις επιλογές της εν λόγω οδηγίας, ωστόσο η επιρροή αυτή δεν πλήττει την επιλογή του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσης.
- 38 Επιπλέον, το άρθρο 4 της οδηγίας 2006/24 ορίζει, σύμφωνα με το πνεύμα της εικοστής πέμπτης αιτιολογικής σκέψης της, ότι οι προϋποθέσεις για την πρόσβαση και την επεξεργασία των διατηρούμενων δεδομένων πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης και του διεθνούς δικαίου και, ιδίως, της ΕΣΔΑ. Αυτή η προσέγγιση είναι διαφορετική από εκείνη που έχει γίνει δεκτή για τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της προπαρατεθείσας αποφάσεως Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, κατά την οποία οι αεροπορικές εταιρείες είχαν υποχρεωθεί να επιτρέπουν την πρόσβαση στα δεδομένα των επιβατών σε αρχή επιβολής του νόμου τρίτου κράτους. Έτσι, η εν λόγω οδηγία σέβεται την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του πρώτου και του τρίτου πυλώνα.
- 39 Κατά το Κοινοβούλιο, μολονότι είναι αληθές ότι η αποθήκευση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενός ιδιώτη μπορεί κατ' αρχήν να αποτελεί επέμβαση υπό την έννοια του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, η επέμβαση αυτή μπορεί να δικαιολογηθεί, βάσει του άρθρου αυτού, με αναφορά στη δημόσια ασφάλεια και στην πρόληψη των ποινικών αδικημάτων. Το ζήτημα της δικαιολόγησης μιας τέτοιας επέμβασης πρέπει να διακρίνεται από την ορθή επιλογή της νομικής βάσης στο πλαίσιο της έννομης τάξης της Ένωσης, δεδομένου ότι τα δύο αυτά θέματα δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους.

- 40 Το Συμβούλιο προβάλλει ότι, μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/58, οι εθνικές αρχές επιβολής του νόμου ανησυχούν ολοένα και περισσότερο για τη χρησιμοποίηση των καινοτομιών στον τομέα των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προς διάπραξη εγκληματικών πράξεων. Κατά τη γνώμη του, αυτές οι νέες ανησυχίες οδήγησαν τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μέτρα για να εμποδίσουν τη διαγραφή των δεδομένων που αφορούν τις επικοινωνίες αυτές και για να εξασφαλίσουν ότι θα είναι διαθέσιμα στις αρχές επιβολής του νόμου. Τα μέτρα αυτά ήταν ποικίλα και άρχισαν να διαταράσσουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το όργανο αυτό προβάλλει ότι η ποικιλία των μέτρων αυτών άρχισε να διαταράσσει την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2006/24 είναι σαφείς ως προς τούτο.
- 41 Η κατάσταση αυτή υποχρέωσε τον κοινοτικό νομοθέτη να εξασφαλίσει την επιβολή στους φορείς παροχής υπηρεσιών ενιαίων κανόνων όσον αφορά τις προϋποθέσεις ασκήσεως των δραστηριοτήτων τους.
- 42 Για τους λόγους αυτούς, το 2006, ο κοινοτικός νομοθέτης έκρινε αναγκαίο να θέσει τέλος στην υποχρέωση διαγραφής των δεδομένων που επέβαλαν τα άρθρα 5, 6 και 9 της οδηγίας 2002/58 και να ορίσει ότι, στο μέλλον, τα δεδομένα που αναφέρονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 2006/24 έπρεπε να διατηρούνται υποχρεωτικά για ορισμένη περίοδο. Η τροποποίηση αυτή υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν τη διατήρηση των εν λόγω δεδομένων για χρονικό διάστημα όχι μικρότερο του εξαμήνου και όχι μεγαλύτερο της διετίας από την ημερομηνία της επικοινωνίας. Σκοπός της τροποποίησης αυτής ήταν η πρόβλεψη ειδικών και εναρμονισμένων προϋποθέσεων τις οποίες υποχρεούνται να τηρούν οι φορείς παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τη διαγραφή ή μη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αναφέρονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 2006/24, θεσπίζοντας έτσι κοινούς κανόνες στην Κοινότητα προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενότητα της εσωτερικής αγοράς.
- 43 Το Συμβούλιο καταλήγει ότι, μολονότι η ανάγκη για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα στην απόφαση για την τροποποίηση του περιεχομένου των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπουν τα άρθρα 5, 6 και 9 της οδηγίας 2002/58, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει την έκδοση της οδηγίας 2006/24 βάσει του άρθρου 95 ΕΚ.

- 44 Ούτε τα άρθρα 30 ΕΕ, 31 ΕΕ και 34 ΕΕ ούτε κανένα άλλο άρθρο της Συνθήκης ΕΕ μπορεί να θεμελιώσει πράξη που αποσκοπεί κατ' ουσία στην τροποποίηση των προϋποθέσεων ασκήσεως των δραστηριοτήτων των φορέων παροχής υπηρεσιών ή στη μη εφαρμογή ως προς αυτούς του καθεστώτος που θεσπίζει η οδηγία 2002/58.
- 45 Η ρύθμιση για τις κατηγορίες δεδομένων που πρέπει να διατηρούνται από τους φορείς παροχής υπηρεσιών και τη διάρκεια της διατήρησης των δεδομένων αυτών που τροποποιεί τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η οδηγία 2002/58 δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο πράξης που βασίζεται στον τίτλο VI της Συνθήκης ΕΕ. Συγκεκριμένα, η έκδοση μιας τέτοιας πράξης επηρεάζει τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, τούτο δε συνιστά παράβαση του άρθρου 47 ΕΕ.
- 46 Κατά το Συμβούλιο, τα δικαιώματα που προστατεύονται από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ δεν είναι απόλυτα και μπορούν να υπόκεινται σε περιορισμούς υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού. Όπως προβλέπει η οδηγία 2006/24, η διατήρηση των δεδομένων εξυπηρετεί ένα θεμιτό γενικό συμφέρον που αναγνωρίζεται από το άρθρο 8, σημείο 2, της ΕΣΔΑ, αποτελεί δε πρόσφορο μέσο για την προστασία του συμφέροντος αυτού.
- 47 Το Βασίλειο της Ισπανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζουν ότι, όπως προκύπτει από την πρώτη, δεύτερη, πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2006/24, σκοπός της οδηγίας είναι, κυρίως, η εξάλειψη των εμποδίων στην εσωτερική αγορά που δημιουργούν οι νομικές και τεχνικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων των κρατών μελών. Κατά τη γνώμη τους, η εν λόγω οδηγία ρυθμίζει τη διατήρηση των δεδομένων με σκοπό την εξάλειψη των εμποδίων αυτού του είδους, αφενός, εναρμονίζοντας την υποχρέωση διατήρησης των δεδομένων και, αφετέρου, αποσαφηνίζοντας τα στοιχεία που αφορά η υποχρέωση αυτή, όπως οι κατηγορίες των δεδομένων που πρέπει να διατηρηθούν και η διάρκεια της διατήρησής τους.

- 48 Διαφορετικό ζήτημα αποτελεί το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο της 1, η οδηγία 2006/24 προβαίνει στην εναρμόνιση αυτή «ώστε να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα καθίστανται διαθέσιμα για τους σκοπούς της διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης σοβαρών ποινικών αδικημάτων, όπως ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών». Η εν λόγω οδηγία δεν ρυθμίζει την επεξεργασία των δεδομένων από δημόσιες ή αστυνομικές αρχές των κρατών μελών. Αντίθετα, η εναρμόνιση αφορά μόνον τα θέματα της διατήρησης των δεδομένων που επηρεάζουν άμεσα τις εμπορικές δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών.
- 49 Στο μέτρο που η εν λόγω οδηγία τροποποιεί την οδηγία 2002/58 και συνδέεται με την οδηγία 95/46, οι τροποποιήσεις που περιλαμβάνει μπορούν να πραγματοποιηθούν προσηκόντως μόνο μέσω μιας κοινοτικής πράξης και όχι μέσω πράξης βάσει της Συνθήκης ΕΕ.
- 50 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, πριν την έκδοση της οδηγίας 2006/24, ορισμένα κράτη μέλη είχαν λάβει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/24, εθνικά μέτρα σχετικά με τη διατήρηση των δεδομένων. Η Επιτροπή υπογραμμίζει τις σημαντικές διαφορές μεταξύ των μέτρων αυτών. Για παράδειγμα, οι περίοδοι διατήρησης κυμαίνονται από τρεις μήνες στην Ολλανδία έως τέσσερα χρόνια στην Ιρλανδία. Κατ' αυτήν, οι σχετικές με τη διατήρηση των δεδομένων υποχρεώσεις έχουν σημαντικές οικονομικές συνέπειες για τους φορείς παροχής υπηρεσιών. Η διαφορά μεταξύ αυτών των υποχρεώσεων μπορεί να οδηγήσει σε στρεβλώσεις της εσωτερικής αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, η έκδοση της οδηγίας 2006/24 βάσει του άρθρου 95 ΕΚ είναι θεμιτή.
- 51 Εξάλλου, η οδηγία αυτή περιορίζει, κατά τρόπο εναρμονισμένο σε κοινοτικό επίπεδο, τις υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία 2002/58. Δεδομένου ότι η οδηγία αυτή στηριζόταν στο άρθρο 95 ΕΚ, η νομική βάση της οδηγίας 2006/24 δεν μπορεί να είναι διαφορετική.

- 52 Η μνεία της διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών αδικημάτων του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/24 εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο, διότι χρησιμεύει για να δηλώσει τον θεμιτό σκοπό των περιορισμών που εισάγει η οδηγία αυτή στα δικαιώματα των προσώπων σε θέματα προστασίας δεδομένων. Μια τέτοια δήλωση είναι αναγκαία τόσο για την τήρηση των απαιτήσεων των οδηγιών 95/46 και 2002/58, όσο και για τη συμμόρφωση με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ.
- 53 Ο Ευρωπαϊός Επόπτης προβάλλει ότι το αντικείμενο της οδηγίας 2006/24 εμπίπτει στο άρθρο 95 ΕΚ, διότι, αφενός, η οδηγία αυτή έχει άμεση επίπτωση στις οικονομικές δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών και μπορεί, επομένως, να συμβάλει στην εγκαθίδρυση και στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και διότι, αφετέρου, αν ο κοινοτικός νομοθέτης δεν είχε παρέμβει, θα μπορούσε να επέλθει στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά αυτή. Ο σκοπός της καταστολής των ποινικών αδικημάτων δεν είναι ούτε ο μοναδικός ούτε ο κυρίαρχος στόχος της εν λόγω οδηγίας. Αντίθετα, η οδηγία επιδιώκει, κυρίως, να συμβάλει στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς καθώς και στην εξάλειψη των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Η οδηγία αυτή εναρμονίζει τις εθνικές διατάξεις σχετικά με τη διατήρηση ορισμένων δεδομένων από ιδιωτικές επιχειρήσεις στο πλαίσιο της συνήθους οικονομικής δραστηριότητάς τους.
- 54 Επιπλέον, η οδηγία 2006/24 τροποποιεί την οδηγία 2002/58, η οποία είχε εκδοθεί βάσει του άρθρου ΕΚ 95, και πρέπει, επομένως, να έχει την ίδια νομική βάση με την τροποποιηθείσα. Βάσει του άρθρου 47 ΕΕ, ο κοινοτικός νομοθέτης είναι ο μόνος αρμόδιος για την τροποποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από οδηγία εκδοθείσα βάσει της Συνθήκης ΕΚ.
- 55 Κατά τον Ευρωπαϊό Επόπτη, αν η Συνθήκη ΕΚ δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση για την οδηγία 2006/24, οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου για την προστασία των δεδομένων δεν θα προστάτευαν τους πολίτες σε περίπτωση που η επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων διευκολύνει την καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Σε μια τέτοια περίπτωση, το γενικό καθεστώς προστασίας των δεδομένων βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας θα ίσχυε για την επεξεργασία των δεδομένων για εμπορικούς σκοπούς, αλλά όχι για την επεξεργασία των ίδιων

δεδομένων για τους σκοπούς της επιβολής του νόμου. Τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα δυσχερείς διακρίσεις για τους φορείς παροχής υπηρεσιών και μείωση του επιπέδου προστασίας για τον ενδιαφερόμενο. Μια τέτοια κατάσταση πρέπει να αποφευχθεί. Αυτή η ανάγκη συνοχής δικαιολογεί την έκδοση της οδηγίας 2006/24 βάσει της Συνθήκης ΕΚ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

56 Εισαγωγικά, πρέπει να τονιστεί ότι το ζήτημα των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζεται με διαφορετικό τρόπο αναλόγως του αν η επίμαχη αρμοδιότητα έχει αναγνωριστεί υπό ευρεία έννοια στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή δεν της έχει ακόμη αναγνωριστεί. Στην πρώτη περίπτωση, ζητείται να κριθεί το θέμα της κατανομής των αρμοδιοτήτων εντός της Ένωσης και ειδικότερα το θέμα του αν πρέπει να επιλεγεί η λύση της οδηγίας βάσει της Συνθήκης ΕΚ ή της απόφασης-πλασίου βάσει της Συνθήκης ΕΕ. Αντιθέτως, στη δεύτερη περίπτωση ζητείται να κριθεί το θέμα της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της και, ειδικότερα, το κατά πόσον η Ένωση σφετερίστηκε τις αρμοδιότητές τους. Η υπό κρίση υπόθεση εμπίπτει στην πρώτη περίπτωση.

57 Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι η αίτηση που υπέβαλε η Ιρλανδία αφορά μόνον την επιλογή της νομικής βάσης και όχι ενδεχόμενη προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων λόγω επεμβάσεων στην άσκηση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής που περιλαμβάνει η οδηγία 2006/24.

58 Η Ιρλανδία, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Σλοβακίας, προβάλλει ότι η οδηγία 2006/24 δεν μπορεί να βασίζεται στο άρθρο 95 ΕΚ, δεδομένου ότι το «κέντρο

βαρύτητας» της δεν αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η οδηγία αυτή έχει ως μοναδικό στόχο, ή τουλάχιστον ως κύριο, τη διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων.

- 59 Η άποψη ατή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 60 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιλογή της νομικής βάσης μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως (βλ. απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2007, C-440/05, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I 9097, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 61 Η οδηγία 2006/24 εκδόθηκε βάσει της Συνθήκης ΕΚ και, ειδικότερα, βάσει του άρθρου της 95.
- 62 Το άρθρο 95, παράγραφος 1, ΕΚ προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει τους κανόνες για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 63 Ο κοινοτικός νομοθέτης μπορεί να προσφύγει στο άρθρο 95 ΕΚ ιδίως στην περίπτωση της ύπαρξης διαφορών μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών, όταν οι διαφορές αυτές είναι ικανές να εμποδίσουν τις θεμελιώδεις ελευθερίες ή να προκαλέσουν στρεβλώσεις του

ανταγωνισμού και να έχουν, ως εκ τούτου, άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, C-380/03, Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-11573, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 64 Εξάλλου, η επιλογή του άρθρου 95 ΕΚ ως νομικής βάσης είναι μεν δυνατή προκειμένου να προληφθούν μελλοντικά εμπόδια στο εμπόριο λόγω της ανομοιογενούς εξελίξεως των εθνικών νομοθεσιών, η εμφάνιση όμως των εμποδίων αυτών πρέπει να είναι πιθανή και το επίδικο μέτρο πρέπει να έχει ως αντικείμενο την πρόληψή τους (προπαρατεθείσα απόφαση Γερμανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 65 Πρέπει να εξακριβωθεί αν η κατάσταση που οδήγησε στην έκδοση της οδηγίας 2006/24 πληροί τις προϋποθέσεις που περιγράφονται στις δύο προηγούμενες σκέψεις.
- 66 Όπως προκύπτει από την πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω οδηγίας, αφητηρία του κοινοτικού νομοθέτη υπήρξε το δεδομένο ότι υπήρχαν νομοθετικές και τεχνικές διαφορές μεταξύ των εθνικών ρυθμίσεων σχετικά με τη διατήρηση δεδομένων από τους φορείς παροχής υπηρεσιών.
- 67 Συναφώς, τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο επιβεβαιώνουν ότι, μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις που αναφέρονται στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως, αρκετά κράτη μέλη, αντιλαμβανόμενα ότι τα στοιχεία για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες αποτελούν έναν αποτελεσματικό τρόπο για την εξιχνίαση και την καταστολή των ποινικών αδικημάτων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, έχουν θεσπίσει μέτρα κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 για να επιβάλουν στους φορείς παροχής υπηρεσιών υποχρεώσεις σχετικά με τη διατήρηση των δεδομένων αυτών.

- 68 Από τη δικογραφία προκύπτει επίσης ότι οι σχετικές με τη διατήρηση των δεδομένων υποχρεώσεις έχουν σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις στους φορείς παροχής υπηρεσιών, στον βαθμό που μπορούν να οδηγήσουν σε μεγάλες επενδύσεις και λειτουργικές δαπάνες.
- 69 Τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο μαρτυρούν, εξάλλου, ότι τα εθνικά μέτρα που ελήφθησαν μέχρι το 2005 κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 είχαν σημαντικές διαφορές, ιδίως όσον αφορά τη φύση των διατηρούμενων δεδομένων και τη διάρκεια της διατήρησής τους.
- 70 Τέλος, όπως ήταν απόλυτα προβλέψιμο, τα κράτη μέλη που δεν διέθεταν ρύθμιση για τη διατήρηση των δεδομένων θέσπισαν κανόνες που μεγάλωσαν τις διαφορές μεταξύ των διαφόρων υφισταμένων εθνικών μέτρων.
- 71 Κατόπιν των στοιχείων αυτών, φαίνεται ότι οι διαφορές μεταξύ των διαφορετικών εθνικών ρυθμίσεων για τα θέματα διατήρησης των δεδομένων σχετικά με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μπορούσαν να έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η επίπτωση αυτή ήταν πιθανό να μεγαλώσει.
- 72 Μια τέτοια κατάσταση δικαιολογεί την επιδίωξη από τον κοινοτικό νομοθέτη του στόχου της προστασίας της αποτελεσματικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων.

- 73 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι, προβλέποντας ένα εναρμονισμένο επίπεδο διατήρησης των σχετικών με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες δεδομένων, η οδηγία 2006/24 τροποποίησε τις διατάξεις της οδηγίας 2002/58.
- 74 Βάση της τελευταίας αυτής οδηγίας ήταν το άρθρο 95 ΕΚ.
- 75 Σύμφωνα με το άρθρο 47 ΕΕ, καμία διάταξη της Συνθήκης ΕΚ δεν θίγεται από τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επιταγή αυτή περιλαμβάνεται και στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 29 ΕΕ, που εισάγει τον τίτλο VI της τελευταίας αυτής Συνθήκης, που τιτλοφορείται «Διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις» (προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 52).
- 76 Το άρθρο 47 ΕΕ, προβλέποντας ότι καμία διάταξη της Συνθήκης ΕΕ δεν θίγει τις Συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ούτε και τις μετέπειτα Συνθήκες και πράξεις που τις έχουν τροποποιήσει ή συμπληρώσει, αποβλέπει, σύμφωνα με τα άρθρα 2, πέμπτη περίπτωση, ΕΕ και 3, πρώτο εδάφιο, ΕΕ, στη διατήρηση και την ανάπτυξη του κοινοτικού κεκτημένου (απόφαση της 20ής Μαΐου 2008, C-91/05, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. I-3651, σκέψη 59).
- 77 Εναπόκειται στο Δικαστήριο να μεριμνά ώστε οι πράξεις οι οποίες, όπως ισχυρίζεται η μία πλευρά, εμπίπτουν στον τίτλο VI της Συνθήκης ΕΕ και οι οποίες είναι, ως εκ της φύσεώς τους, ικανές να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα να μη σφτερίζονται τις αρμοδιότητες που οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ απονέμουν στην Κοινότητα (απόφαση της 20ής Μαΐου 2008, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 78 Στον βαθμό που η τροποποίηση της οδηγίας 2002/58 που επήλθε με την οδηγία 2006/24 εμπίπτει στις κοινοτικές αρμοδιότητες, η οδηγία 2006/24 δεν μπορεί να στηριχθεί σε διάταξη της Συνθήκης ΕΕ χωρίς να παραβιάζεται το άρθρο 47 αυτής.
- 79 Για να προσδιοριστεί αν ο νομοθέτης επέλεξε την κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση της οδηγίας 2006/24, πρέπει επίσης, όπως προκύπτει από τη σκέψη 60 της παρούσας αποφάσεως, να εξετάσει το ουσιαστικό περιεχόμενο των διατάξεών της.
- 80 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διατάξεις της οδηγίας αυτής περιορίζονται σημαντικά στις δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών και δεν ρυθμίζουν την πρόσβαση στα δεδομένα ούτε την αξιοποίησή τους από τις αστυνομικές ή τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών.
- 81 Ειδικότερα, οι διατάξεις της οδηγίας 2006/24 επιδιώκουν την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν την υποχρέωση διατήρησης των δεδομένων (άρθρο 3), τις κατηγορίες των διατηρούμενων δεδομένων (άρθρο 5), τη διάρκεια διατήρησης των δεδομένων (άρθρο 6), την προστασία και ασφάλεια των δεδομένων (άρθρο 7) και τις συνθήκες αποθήκευσής τους (άρθρο 8).
- 82 Αντιθέτως, τα μέτρα που προβλέπει η οδηγία 2006/24 δεν συνεπάγονται, από μόνα τους, επέμβαση για την επιβολή του νόμου από τις αρχές των κρατών μελών. Όπως προκύπτει ιδίως από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, προβλέπεται ότι οι φορείς παροχής υπηρεσιών πρέπει να διατηρούν μόνον τα δεδομένα που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά την παροχή των οικείων υπηρεσιών επικοινωνιών. Τα δεδομένα αυτά είναι μόνον εκείνα που συνδέονται στενά με την άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας των εν λόγω φορέων.

- 83 Η οδηγία 2006/24 ρυθμίζει έτσι ενέργειες που είναι ανεξάρτητες από την εφαρμογή οποιασδήποτε πιθανής συνεργασίας των αστυνομικών και δικαστικών αρχών σε ποινικές υποθέσεις. Δεν εναρμονίζει ούτε το ζήτημα της πρόσβασης σε δεδομένα από τις αρμόδιες για την επιβολή του νόμου εθνικές αρχές ούτε το ζήτημα της χρήσης και ανταλλαγής των δεδομένων αυτών μεταξύ των εν λόγω αρχών. Αυτά τα ζητήματα, που εμπίπτουν κατ' αρχήν στον τομέα που καλύπτει ο τίτλος VI της Συνθήκης ΕΕ, είχαν εξαιρεθεί από τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, όπως τονίζεται, ιδίως, με την εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη και με το άρθρο της 4.
- 84 Επομένως, το ουσιαστικό περιεχόμενο της οδηγίας 2006/24 αφορά κατ' ουσίαν τις δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών στον οικείο τομέα της εσωτερικής αγοράς, εξαιρουμένων των κρατικών δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στον τίτλο VI της Συνθήκης ΕΕ.
- 85 Ενόψει του ουσιαστικού αυτού περιεχομένου, συνάγεται ότι η οδηγία 2006/24 αφορά κυρίως τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 86 Προς αντίκρουση του συμπεράσματος αυτού, η Ιρλανδία προβάλλει ότι, με την προπαρατεθείσα απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2004/496/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2004, για τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με την επεξεργασία και τη διαβίβαση των καταστάσεων με τα ονόματα των επιβατών από τους αερομεταφορείς προς το Υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας, Υπηρεσία Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων των Ηνωμένων Πολιτειών (ΕΕ L 183, σ. 83, και —διορθωτικό— ΕΕ 2005, L 255, σ. 168).
- 87 Με τη σκέψη 68 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εν λόγω συμφωνία αφορούσε την ίδια διαβίβαση δεδομένων με εκείνη της αποφάσεως 2004/535/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Μαΐου 2004, σχετικά με την ικανοποιητική προστασία των δεδομένων προσωπικού

χαρακτήρα που περιλαμβάνονται στον φάκελο των επιβατών αεροπορικών μεταφορών ο οποίος διαβιβάζεται στην Υπηρεσία Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 235, σ. 11).

88 Η απόφαση αυτή αφορούσε τη διαβίβαση των δεδομένων των επιβατών που προέρχονται από τα συστήματα κρατήσεως θέσεων των αερομεταφορέων που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών προς την Υπηρεσία Τελωνείων και Προστασίας των Συνόρων του Υπουργείου Εσωτερικής Ασφάλειας των Ηνωμένων Πολιτειών. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η απόφαση αυτή είχε ως αντικείμενο επεξεργασία δεδομένων που δεν ήταν αναγκαία για την παροχή υπηρεσιών από τους αερομεταφορείς, αλλά θεωρήθηκε ως αναγκαία για τη διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας και για τους σκοπούς της επιβολής του νόμου. Με τις σκέψεις 57 έως 59 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, το Δικαστήριο έκρινε ότι μια τέτοια επεξεργασία των δεδομένων ενέπιπτε στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46, σύμφωνα με το οποίο η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται, ιδίως, στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορά τη δημόσια ασφάλεια και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο κατέληξε ότι η απόφαση 2004/535 δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46.

89 Εφόσον η συμφωνία που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως 2004/496 αφορούσε, όπως και η απόφαση 2004/535, την επεξεργασία δεδομένων που εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46, το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση 2004/496 δεν είχε εκδοθεί νομίμως βάσει του άρθρου 95 ΕΚ (προπαρατεθείσα απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 68 και 69).

90 Οι σκέψεις αυτές δεν μπορούν να ισχύσουν ως προς την οδηγία 2006/24.

91 Συγκεκριμένα, σε αντίθεση προς την απόφαση 2004/496, που αφορούσε διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εντασσόμενη σε πλαίσιο που καθορίζεται από τις δημόσιες αρχές για τη διασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας, η οδηγία 2006/24 αφορά

τις δραστηριότητες των φορέων παροχής υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά και δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση των δραστηριοτήτων της δημόσιας εξουσίας για σκοπούς επιβολής του νόμου.

- 92 Επομένως, τα επιχειρήματα που αντλεί η Ιρλανδία από την ακύρωση της απόφασης 2004/496 με την προπαρατεθείσα απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου και Επιτροπής δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 93 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, κρίνεται ότι ορθώς εκδόθηκε η οδηγία 2006/24 βάσει του άρθρου 95 ΕΚ.
- 94 Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 95 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζήτησαν την καταδίκη της Ιρλανδίας και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, οι παρεμβαίνοντες στην υπό κρίση διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Σλοβακίας, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)